

Bernt Stubbe Østergaard

Blomsterbørn

320 sider

EgoLibris

Det er simpelthen så berigende at sidde med et stykke ægte, dansk kulturhistorie i hånden. Man mindes de glade men udfordrende tressere, og man mindes det, som skulle vise sig at være banebrydende for de følgende generationer, der havde et ønske om at leve på en anden måde end den gængse. Og som har sat deres uudslettelige fodaftryk langt ud, hvor de dengang anderledes tænkende mennesker satte deres egne fødder.

Vi får en masse spændende historiefortælling og en masse spændende billeder om blomsterbørnenes liv på landet. Vi bliver undervejs i læsningen ført tilbage til et årti, hvor mange af de kampe, som bliver udkæmpet idag, slog deres første rødder:

Det er smukt at læse, igen, hvordan man dengang havde diverse forløbere for vor tids kampe mod plastic og forarbejdede fødevarer, som man i den grad mente var ved at tage over og skabe et sygt samfund.

Sagde nogen klimadebatten anno 2019?.

Hippier, blomsterbørn, flower-power-unge, flippere. Kært barn har mange navne. Og de mange navne, der har rodfæstet sig i vores bevidsthed, vidner blot om hvor stor indflydelse, direkte og så også meget indirekte, bevægelsen dengang ville få på samfundet.

Og DET, må man sige, der i den grad lykkedes for forfatteren - udover at beskrive hverdagen dengang - at få med, hvor stor en ting, der var.

Dengang gik man ind for mere plads til naturen. Det gør man også idag. Dengang forsøgte man at overbevise politikerne om det fantastiske ved vedvarende energi. Det slag udkæmpes også idag. Osv. osv. På den måde er der intet nyt under solen. MEN det var i tresserne, at solen stod op.

Bogen er meget centreret omkring landkollektiverne på Djursland, hvor forfatteren selv boede dengang. Og det er ganske fine og frie historier, vi minut for minut får om dagliglivet i baren og sågar besøg af rockere fra Christania, der fik sig noget af et wake-up-call på det fredelige Djursland.

Bernt Stubbe Østergaards bog udmærker sig ved ikke bare at beskrive en stor epoke i Danmarkshistorien, men formår også at få læseren henført til, hvordan det rent faktisk var at leve på de forskellige gårde og kollektiver, time for time, nat for nat, på godt og ondt, med geder, sytøj, plancher, rokke, uld, læder- og sølvkunsthåndværk.

En smuk periode i en både grufuld og smuk verdens historie. En smuk bog som vi har godt af at læse for gennem huden at få kendskab til nogle af de miljøer og mennesker, der gik forud.

Hvor man så meget let på normer og konventioner. Også bilers sikkerhed og reglerne heromkring, kan vi læse i bogen. På den måde er der heller intet nyt under solen. Og på den måde tegner forfatteren ikke blot det smukke billede af den tid. Men tegner det HELE billede af den tid.